

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Anus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Adiligerent, tam assidue, in omnium doctrinarum lectione versatus es, quia, alios hac per doctissimas con-
ciones tuas, tam docte, tam eleganter, tam copiose doceas potius, quam a quoquam doceri possit. Idcirco
hie omisisti, ad rem ipsam, quam, qualicumque sit, recognoscere cupis, accedamus.

DE VULTURE. CAP. I.

EVolucrum genere nullam omnino Vulture magis admirandam invenias: sive peculiares in ejus
vita & ab omni vulgo semotos mores, sive conceptum, partum, educationemq; alitis, sive ex-
cellentes quasdam ingenii dotes, sive significata varia per eam in picturis, in portentis, in dictioriis
posita confideres. Neque illa quidem plebi obvia, & unicuique exposita, sed magnis Regibus atque
Diis accommodata, ipsis etiam Philosophis ac peritissimis Theologis explorata: per hujus namq;
simulacrum hieroglyphicumve, annum, matrem, sive, ut apud Ammianum est, naturæ vocabulum,
mundum, intuitum aut speculationem, terminum, hæredipetam, stragem, p̄fagituram miseratio-
nem, iustitiam, livorem, Pallada, Junonem, & quædam alia veteres significabant.

ANNUS. CAP. II.

Quoniam vero ex eo præcipuum erat anni significatum, qua ratione fit id receptum, opera pre-
Egyptiaca
dictum fuerit explicare. Vultur, ut apud Aegyptios habetur, trecentos eos quinque & sexaginta ^{anni dimen-}
dies, quibus annum conficitur tempus, ordine mirifico departitur. Nam cum annum Aegyptii per ^{so, & super}
^{hoe fabula.}
tres tantum qualitates metirentur, ver quippe, æstatem, & hyemem, que singula tempora centum vi-
ginti diebus constare voluerunt, ac uti Theopompus ait, hyemem Saturnum, æstatem Venerem, ver
vero Proserpinam appellabant, quinq; insuper dies addiderant, quos intercalares vocitabant. Vul-
tur vero ad ejusmodi partitionem anni accommodata, cum primum concitata fuerit ad conceptum,
qui fit a vento, quinq; continuos dies sine cibo & potu consumit in ejusmodi initu, natura in ventum
adapta: mox centū & viginti dies prægnans manet, totidemq; diebus pullos educat, reliquos cxx.
dies immunis est, suarumq; tantum rerum satagit, necq; prægnationi, neque educationi intenta. Sum-
motis itaque intercalariibus, ad antiquorem illam rationem trahere possumus supputationem illam
CXenophontis, libro qui *τέττας* inscribitur: ubi sex mancipiorum millia, si singuli singulis die-
bus obulum lucrificant, unoquoq; anno hos sexaginta talenta ve*τι*galiis allataros: sic enim *cccc.lx.*
dies in unius anni tempus videtur enumerasse. Sed ne quid, quod vel utille vel delectabile esse pos-
sit, prætereamus, super horum quinque dierum, qui anno superant, argumento, tabella fertur: quem-
admodum Rhea cum Saturno clanculum rem habuerit, idque ubi Sol exploraslet, imprecationibus
devoverit, neve mense, neve anno pareret. Mercurium vero Deæ amore captum hoc iniisse consili-
um, ut opem laboranti ferret: Lucinam quippe deam talorum ludo illestant detinuisse, atque ita ab
sexagesimo quoq; die lucem unam intervertisse, donec dies sibi quinq; comparasset, quos anno ver-
tente certis illis temporibus elapsis, immunes, liberos, exemptosq; cum nusquam nomina dedissent,
ad anni supplementum accommodaret: factumq; ita est, ut per hujusmodi dies Rhea facultas pari-
undi fuerit. Hos intercalares Aegyptii habent, Deorumque suorum adscribunt genethliaco. Ferunt ^{Dies Aeg.}
verò die primo Osirim, rerum Dominum futurum, editum: secundo Aruerin, quem Apollona, & fe-
niorem Horum nonnulli vocant: tertio, Typhona: verum hunc intempestive, necq; proprio meatu
Degressum, sed ex disrupto latere: quarto, Isim: quinto Nepthen, quam nonnulli finem, vel potius in-
teritum, ali Venerem, ali Victoria appellarent. Satis hac ad intercalares dies quinque. Quid ve-
ro sibi de diis quinque commentum velit apud Plutarchum querere licebit. Neque vero hic nume-
rum illum *cccc.xv.* colorum, cuius principem Abramam Basiliidis deliramenta constituerunt, curio-
sius persequar, ne rem tam feriam inanibus & ridiculis fabulis infarciam. Illud addam, quantum ad ^{Plin. lib. 10.}
annum rationem pertinet, quod Umbricio teste Plinius scribit: Vulturem ova *xiii.* patere, quod ad in- ^{c. 6. Nimi-}
star totidem Lunæ coitionum accipio, quæ per universum annum potissimum observantur. Porro, ^{Ignatius Domini-}
annus etiam apud Persas in dies *cccc.xv.* describebatur: eaq; de causa igni illi suo, quem Sacrum & ^{Maximus}
Aeternum vocabant, totidem sacerdotes juvenes instituerant, qui canentes, ignem quaqua gestare- ^{Typh.}
tur, sequebantur.

ANNO-